

KOMENTÁŘ: Manželství pro všechny znamená opravdu pro všechny aneb Poturčenec horší Turka

CNN cnn.iprima.cz/komentar-manzelstvi-pro-vsechny-aneb-poturcenec-horsi-turka-353357

Karolina Stonjeková

Válka na Ukrajině, veřejné finance v katastrofálním stavu a na spadnutí další tvrdá vládní bitka o podobu úsporného balíčku... Zdálo by se, že teď nepotřebujeme žádné další téma, nad nímž se budeme do krve hádat. Zvláště když se fakticky týká naprosto zanedbatelného počtu lidí. Jenže to by nesměli být na scéně zatvrzelí aktivisté, kteří si z protlačování (pseudo)témat do veřejné diskuse udělali živnost. A také bychom nesměli žít v éře politiků, kteří pro nějaké to promile hlasů navíc udělají cokoli. Výsledkem je manželství pro všechny.

Hned v úvodu je potřeba vyslovit nahlas jednu podstatnou myšlenku: Ať s termínem „manželství pro všechny“ přišel kdokoli, udělal tím celé věci medvědí službu! Hloupější název už skutečně vymyslet nešlo. Dábel se totiž často skrývá v detailech a v tomto případě je oním podstatným detailem slovo „všechny“. Zatímco nyní se hovoří (jen) o manželství pro osoby stejného pohlaví, každé malé dítě ví, že všichni, prostě znamená všichni.

K TÉMATU: Kuchařová udělala pro LGBT komunitu víc než všichni aktivisti dohromady

Manželství pro všechny tedy do budoucna otevírá prostor pro kohokoli a cokoli. Pro dámu, jež se bude chtít oženit se svým kocourem, pro dřevorubce, který bude chtít pojmout za choť motorovou pilu, stejně tak jako pro zoufalou single čtyřcítku, která se vdá sama za sebe.

Pro všechny znamená prostě pro všechny

Mimoходом, o tom, že si jistá Australanka vzala za manžela most, média informovala už v roce 2016. A svatby člověka se sebou samým jsou zase hitem ve Španělsku nebo v Itálii. Dokonce pro ně existuje speciální termín „sologamie“. Ale proč to omezovat nějakými

počty? Proč by se pět lidí nemohlo dohodnout, že uzavře manželství mezi sebou společně? Přece když je něco pro všechny, tak pro VŠECHNY!

Samozřejmě, zní to jako nadsázka. Zatím... Ale když jsme se ocitli ve stavu, kdy diskutujeme o něčem tak logickém a přirozeném, jako že manželství je svazek JEN muže a ženy, můžeme už do budoucna diskutovat prakticky o čemkoli. O sebevětší absurditě – pokud tu mezi aktivisty bude snaha takovou absurditu uchopit a udělat z ní politické téma. Zpochybnit a postavit na hlavu jde prakticky cokoli – stačí se jen podívat na jedince, kteří zpochybňují už i takovou biologickou danost, jakou je pohlaví.

Aktuální čas 0:03

/

Duration 0:14

Načteno: 6.25%

Pořad se díváte?

Zpět

Není proto divu, že termín manželství pro všechny vadí logicky a z podstaty věci i těm zákonodárcům, kteří by jinak se sňatky osob stejného pohlaví až tak velký problém neměli. Člověk zkrátka nemusí být zrovna konspirační teoretik, aby za slovem „všechny“ viděl skutečně všechny a uměl si představit, kam tohle „všechno“ výhledově povede...

Vedle samotného názvu je pak problém i s argumentací zastánců manželství pro všechny, protože ve snaze tuhle záležitost obhájit, používají hned několik naprostých nesmyslů. Častý je třeba argument, že stát nemá co komu nařizovat, koho má, nebo nemá mít rád. Tak určitě! Jenže to s manželstvím nijak nesouvisí a stát nic takového ani nedělá. Co stát dělá je, že určuje kdo a za jakých

podmínek může vstoupit do právního vztahu, svazku, který (ať se to někomu nelíbí sebevíc) má nějakou tradici, váhu a především jasnou společenskou funkci. Funkci, kterou žádné jiné vztahy nemají a mít nebudou.

Když v diskusi nevíš kudy kam, vytáhni Rusko

Rád může mít člověk kohokoli, a přesto to neznamená, že s každým, koho má rád, půjde před oltář. Příkladně já mám moc ráda pana ministra Válka, a přesto si nemyslím, že by měl stát povinnost mé city k němu nějak formalizovat, že?

K tématu

360°

Dufek: Manželství pro všechny prolomí červenou linii. Manipulativní strašení, opáčila Šebelová

Další takový podobně povedený diskusní faul je argumentovat Ruskem. Ten, kdo chce manželství pro všechny, je automaticky prozápadní, zatímco odpůrce je neméně automaticky obdivovatel Ruska, fanoušek Putina a kdoví, co ještě. Vůbec nejlépe to vystihl na svém Twitteru poslanec Martin Exner z hnutí STAN. „Řekl jsem, že tu otázku vnímám jako civilizační záležitost – buď svobodná západní Evropa, nebo konzervativní periferie ruského stylu.“

Pane jo! Takže konzervatismus, ideologie, která má kořeny ve Velké Británii a je mnoha lidem v celé západní Evropě vlastní, je najednou považována za něco „ruského“. Za něco, co už na Západ nepatří, přesto, že ho to po staletí formovalo. Být konzervativcem už není stejně relevantní jako být liberálem. Liberálové liberálně rozhodli, že na Západ patří jen liberalismus, kdežto konzervatismus liberálové liberálně odkázali na Východ.

Z takových Martinů Exnerů by měl David Hume nebo Edmund Burke jistě veeelkou radost. Zkrátka když už v diskusi nevíš kudy kam, vytáhni Rusko a řekni, že něco, co je pro Západ typické, je vlastně teď ruské. Účel světí prostředky a nevzdělanost se holt netrestá.

Největší slabinou „všemanželství“ je ale to extrémně aktivistické uchopení, ten tlak za každou cenu a mediální masírka, která to celé provází. Asi nejlépe to shrnula jedna moje známá, když na toto téma nedávno prohlásila: „Ještě před lety bych byla ochotná jít za požadavky gayů a leseb na barikády. Vůbec by mě nenapadlo stavět se proti registrovanému partnerství. Ale deska, když vidím, jak tlačí na pilu, stupňují požadavky a ze své sexuality dělají politické téma, je mi to neuvěřitelně protivné.“

Původně dobré myšlenky dostávají na frač

Tohle je přesně hlavní kámen úrazu. Z původně naprosto správné myšlenky, že nikdo nemá být za svou sexualitu ostrakizován, se v rukou aktivistů stala ideologie, která tlačí pozitivní diskriminaci a chce stále víc a víc. Bojem za větší a větší toleranci se tak časem dosáhne pravého opaku. Ne snad proto, že společnost je netolerantní nebo homofobní. Vůbec ne! Ale čistě proto, že čeho je moc, toho je příliš! Neschopnost poznat správnou míru, potřeba hnát věci za hranu a přicházet stále s novými a novými požadavky, co všechno ještě většinová společnost má/musí udělat, tolerovat, financovat, podporovat, uzákonit a strávit, už dokázala zničit nejednu dobrou myšlenku.

K tématu

Sněmovna

Může dítě vzniknout jen ze dvou spermii? znělo Sněmovnou. Politici se přou o sňatky pro všechny.

Stačí se podívat, jak v posledních letech dostala na frak tak šlechetná aktivita, jako je ochrana přírody. Každý člověk ví, že životní prostředí je pro náš život naprosto zásadní faktor. Ale jakmile se ochrana přírody zvrhla v zuřivou válku s klimatem, jakmile převzali aktivitu šílenci, kteří fanaticky bojují proti plynu, který přitom sami vydechují, a v zájmu tohoto boje se lepí k silnici, jindy vypouštějí pneumatiky aut či chtějí zakazovat cestování, létání, konzumaci masa, topení a svícení nebo plození dětí..., je rázem ze správné myšlenky noční můra.

Sečteno a podtrženo: Toleranci a respekt si nejde vynutit – ani aktivismem, ani tlakem médií. Tolerance a respektu se člověk nejvíce dočká tehdy, když je tolerující a respektující sám. Když například sám respektuje, že manželství je (i přes všechny problémy) zásadní instituce, která má unikátní funkci a není a nikdy nebude pro každého.

V každé lidské činnosti, tedy i v politice, navíc platí staré pořekadlo, že poturčenec je horší Turka! Čím víc budou jedni „Turci“ tlačit na pilu a stále něco požadovat, tím víc „Turků“ bude logicky vznikat i na

druhé straně. A tím tvrdší budou také jejich postoje. K ničemu dobrému to nepovede a není to nic, co bychom si měli přát...